

spørgsmålet med påstand om eventuel skærpelse af straffen.

Det er den vej, vi går nu, kan jeg sige til hr. Peter Skaarup, det er den handling, vi sætter bag ordene. Det er det, vi gør.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes godt, man kan undre sig over den logik, som regeringen nogle gange kører frem med i de her sager. Vi ser gang på gang, at hvis borgerlige politikere, herunder Dansk Folkeparti, kommer og siger, at nu vil vi godt have nogle højere strafferammer, at vi mener, det er vigtigt, at domstolene dømmes hårdere, så kommer regeringen og siger. Nej, det er forfærdeligt, der er nogle politikere, der blander sig i, hvad domstolene gør.

Men alligevel ser vi altså, at ministeren nu har givet ordre til, at alle domme i voldtægtssager afsagt af underretterne, byretterne, skal appelleres til landsretterne og om nødvendigt til Højesteret. Er det ikke lige så vel en påvirkning af domstolene?

Når vi så ser, at den påvirkning kommer, er det så den rigtige påvirkning? Det har jeg svært ved at se, for den eneste påvirkning, der sker, er, at man får appelleret de byretsafgørelser, som man er utilfreds med, til landsretterne. Men det er jo ikke nogen garanti for, at strafniveauet bliver højere.

Den eneste garanti, man kan give for, at strafniveauet kan komme højere op, er at indføre minimumsstraffe for voldtægt, og det forstår jeg ikke at ministeren ikke vil være med til, for det er den eneste vej frem, hvis man reelt skal give nogle signaler, der ikke er til at misforstå.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har aldrig sagt, og jeg tror heller ikke, hr. Skaarup nogen sinde kan føre bevis for, at vi har sagt, at ethvert folketingsmedlem ikke har sin frie ret til at ønske, at strafferammerne skal være højere i en række af de bestemmelser, ja, måske i hele straffeloven. Det tilkommer naturligvis ethvert folketingsmedlem, enhver borger at have det som et mål, som et ønske og som en politisk målsætning.

Vejen er så, og det har hr. Peter Skaarup jo fuldstændig ret i, at fremsætter man et lovforslag her i Tinget, så kan man få øget strafferammerne, og så skal domstolene naturligvis afspejle det i praksis.

Nu er det sådan, at vi har strafferammer for voldtægt på 6 år og 10 år under skærpende om-

stændigheder, så der er rigelig plads inden for de nugældende rammer, til at der kan ske skærpelse. Rigsadvokaten har indstillet, at de skærpelser, der skal ske, skal ske ved, at man anker sagerne til landsretterne og i givet fald muligvis også til Højesteret efter at have søgt Procesbevillingsnævnet om det. Så får vi en praksis ved domstolene med grundlag i de eksisterende paragraffer. Det er det, der er regeringens målsætning.

Vi ønsker, at de sager, der i dag ender udmålt på et for lavt strafniveau, skal vurderes af den overordnede domstol, men inden for de strafferammer, der er i dag, hvor der er rig plads til at skærpe på de områder, hvor straffen i dag udmåles for lavt.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, sidste omgang.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren er enig i, at det initiativ, regeringen nu har taget, ikke er nogen garanti for, at der kommer højere straffe. Er ministeren enig i det?

Mit andet spørgsmål skal være: Hvis det initiativ, regeringen har taget, ikke vil medføre højere straffe, det er der som sagt ikke nogen garanti for, vil regeringen så, når året 2001 er omme, fremsætte lovforslag, der betyder, at strafferammerne bliver øget generelt for voldtægt, og vil regeringen også være med til på det pågældende tidspunkt at indføre minimumsstraffe for voldtægt?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har tilkendegivet, at nu handler vi, og derefter handler anklagemyndigheden. Så hører vi fra Rigsadvokaten, hvordan det så er gået. Viser det sig, som hr. Peter Skaarup så forudser i sin mørkeste stund, at det her ikke fører til en skærpelse i de sager, hvor der i dag ikke er en sammenhæng mellem grovheden i kriminaliteten og straffens udmåling, er det klart, og det har jeg tilkendegivet, at så er vi naturligvis indstillet på igen at se på, om der så skal ske en involvering af Folketinget.

Men jeg er fuld af fortrøstning. Når Rigsadvokaten sætter handling bag ordene og vi ser, at sagerne bliver vurderet af Rigsadvokaten til tilbagesendelse til anklagemyndigheden ude lokalt med påstand om, at der skal ske en skærpelse ved landsretten, så vil det også afspejle sig i